

І гужому наугайтесь,
І свого не цурайтесь...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редакції і Адміністрації
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

PIK LXV. Ч. 19. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 29-го СІЧНЯ 1958 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 29, 1958 No. 19. VOL. LXV.

ПРЕЗИДЕНТ ВИМАГАЄ 1.6 БІЛЬЙОНА ДЛЯ ШКІЛЬНИЦТВА

Вашингтон. — В понеділок 27-го січня президент Айсенгавер передав Конгресові своє звернення в справі залляюваної урядом 4-річної виховно-шкільної програми. У цьому зверненні Президент пропонує асигнувати 1,600,000,000 доларів на допомогу шкільництву, з чого один більйон доларів мало б бути асигнованих з федеральних фондів і 600 мільйонів мали б дати стейти. Згідно із пропозицією Президента 882 мільйонами із загальної суми на допомогу шкільництву диспонував би департамент здоров'я, виховання і добродійності і решта була б видана до використання і відповідного розподілу Крайовій Науковій Фундації. Демократи більшість у Конгресі вважає залляювану урядом програму допомоги шкільництву неадекватною і пропонує збільшити цю допомогу видатко, у деяких випадках навіть подвоюючи її в порівнянні до урядового законопроєкту. Так, наприклад, сенатор Дж. Вільям Фулбрайт з Аркансо, пропонує асигнувати із самих тільки федеральних фондів по 500 мільйонів доларів річно, значить, разом два більйони доларів на протяз чотирьох років. З такою ж самою пропозицією виступає сенатор Лістер Гіл, голова сенатської комісії для

справ праці і публічної добродійності і конгресмен Карл Едліт з Алабами, які в опрацюваному ними законопроєкті вимагають асигнування трьох більйонів доларів на допомогу шкільництву, особливо ж на підтримку розвитку і поширення наукових студій. Вазовані ці пропозиції передусім на конечності успішної конкуренції із Соевстими у вихованні і вишколі наукових кадрів. Своєю програмою допомоги шкільництву вважає през. Айсенгавер лише тимчасовою, підкреслюючи у вступі до свого законопроєкту, що відповідальність за справу виховання лежить передусім не на федеральних, але на громадянських колах і приватних установах. Передати Конгресові урядовий законопроєкт в справі допомоги шкільництву передбачає збільшення стипендій для студентськх молоді і підтримувати спеціальними докладами окремих наукових дослідників ділянок і починати. Між іншим, окремим сума мало б бути призначена на поширення навчання чужих мов. Головною метою запропонованої урядом програми є широка підтримка для заходів, зв'язаних із вихованням і вишколом нового наукового достроу і використання здібностей і талантів з-поміж молоді.

Армія має вистрелити першого сателіта ЗДА

Вашингтон. — 27-го січня повідомлено з департаменту оборони, що армія має вистрелити першого сателіта ЗДА. Цей вистріл може відбутися в найближчому часі, без попереднього повідомлення. Це рішення запало після того, як не вдалася проба вистрелити керувану ракету, яку випродукувала флотія, і при допомозі якої ракети "Венгард" мали вистрелити штучний сателіт.

Ще 9-го грудня минулого року не вдалася проба вистрелити керувану ракету "Венгард", але тоді думали, що ця невдача спричинена "механічною" помилкою. Тепер, це значить 25-го січня, переконалися, що треба б замінити цілу другу частину триступенної ракетної системи, що тривало б довший час, і тому здійснення програми вистрілу штучного сателіта не вдалося від флотії армії.

Андерсон не виключає можливості зменшення податків

Вашингтон. — Секретар скарбу Роберт Андерсон заявив на телевізійній програмі "Нешенел Бродкастинг Ко." — що уряд готовий діяти в тому напрямку, щоб не допустити до економічної злижж, яка погіршила б економічне становище країни. "Я певний того, що уряд не буде сидити нечинно і приглядатися до інфляції або дефляції", і тому можливе зменшення прибуткових податків, якщо

зайде така потреба для припинення поглиблення економічної злижж. Ця заява секретаря скарбу опублікована перед пересуванням, які веде спільна Економічна Комісія під проводом демократичного конгресмена Райта Петматта. Ця комісія має провітрити, чи для ліквідації теперішньої економічної злижж треба зменшення прибуткових податків, чи, може, економіка країни поправиться без урядових заходів.

Джан Д. Гобліцелл найменований на сенатора з Західної Вірджинії

Чарлстон, Західна Вірджинія. — Республіканський губернатор Сесіл Г. Удграву 25-го січня найменував заступного републіканського комітету Джана Д. Гобліцелла на становище сенатора, яке займав покійний демократ Метью М. Ніллі. Джан Д. Гобліцелл буде сенатором аж до

кінця цьогоорічного сесії Конгресу, бо в цьогоорічних виборах виберуть нового сенатора, який урядуватиме аж до кінця каденції сенатора М. М. Ніллі, це значить до кінця 1960-го року. Внаслідок цієї зміни в Сенаті демократи мають тепер 49 сенаторів, а республіканці — 47.

В АМЕРИЦІ

- Товариство Бейсболівих Журналістів відзначило в Нью Йорку своє 50-річчя. На прийнятті був присутній віце-президент Річард М. Ніксон, а президент Айсенгавер прислав писемий привіт, у якому зазначив, що безбатові журналісти сприяли розвиткові цього роду спорту, який "символізує силу і дух Америки".
- Товариство для Нивчення Бурянів обрало, що в ЗДА шкідливі рослини кожного року спричиняють шкоди на 5 більйонів доларів, забиваючи у корисних рослин світло, воду і поживні речовини. Це товариство засноване в 1954 році, і в його роботі бере участь 700 науковців із ЗДА та інших країн.
- Кількість ербів, злужитого в ЗДА у 1957 році, зменшилася до 95 мільйонів унцій — на 5 відсотків у порівнянні з 1956 роком. Ця на ербів в 1957 р. була майже така сама, як в 1956 р. Констувала коло 90 центів.
- Вільям Дж. Могенбег і Вільям Нілсон, лікари із Тюленського університету заявили в Нью Орліансі, Луїзіана, що медіцини і астоїї напередодні відкриття такої вакцини, яка забезпечує тиме проти перестудії, азійської інфекції і поліо. Вони твердять, що на нирках мапи можна односточно плекати віруси інфекції і поліо.
- Кільцанадцять конгресменів із Нью Йорку і околиці вислали листи до секретаря здоров'я й виховання Маріона Б. Фолсона, в якому протестують проти продажу острова Елліс під Нью Йорком в приватні руки. "Елліс Айленд — пам'ятко, і він не повинен стати приватною власністю".

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ ЗДА ВІДЗНАЧАЮТЬ МАНІФЕСТАЦІЙНО 40-РІЧЧЯ ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Українська маніфестація

у Філадельфійському „Індепенденс Голл"

Соборно і величаво відзначили українська Філадельфія Сорочкові Роковини Проголошення Української Народної Республіки Незалежності Державою. В сам день роковин в середу 22 січня повила український прапор побіч американського на Сіті Гол. Місцеві преса принесла фотографії цих прапорів на ратуші міста американської свободи із відповідними коментарями про роковини державності України. Увечері того ж дня відбулись урочисті Відправи у двох місцевих українських храмах, а саме в Катедрі Непорочного Зачаття і в Катедрі св. Володимира. В першій відправі парох о. Липин, у другій парох прот. митр. Савчук. В суботу, 25 січня вполудне відбулась велика маніфестація у славному у сусумі Світі Індепенденс Гол, що є колекцією америданської державної Незалежності. Не зважаючи на зливний дощ, зібралось кількасот українців, — головні делегати українських установ і організацій із прапорами. Свято відкрив коротким словом голова Святогосподарського Комітету д-р Володимир Галан, представляючи представника губернатора Пенсильванії Пенсильванії — суддю Коковелту Пенсильванії Глісона. Суддя Глісон говорив про значення свободи в житті народів і підкреслював велику роль українського народу у здобутті свободи у світі. Зворушливу промову виголосила голова Союзу України п-ні Олена Лотоцька, згадуючи всіх тих борців, які віддали своє життя за свободу України і вільного світу. Під дзвоним Свободи покладено вінок від Українського Конгресового Комітету у Філадельфії. Були репортери Газет і фоторепопртери. Преса принесла звітливості із фотографіями двох українців поруч славного америданського Дзвону, фотографією судді Глісона з головою комітету д-ром Галаном і ген. Олександром Загородським, як почесним гостем святкування. Увечері відбулась урочиста Академія при виповненні по берегах залі Тави Голу. Академію відкрив д-р Галан. Молитву за полтійсь борців і за свободу українського народу провів Митрополит УПЦ Іоан Теодорович. На сцену вийшла

сесія колишніх учасників визвольних змагань із ген. О. Загородським у проводі. Між ними колишній капелян Українських Січових Стрільців о. крилошанин Роман Лободич, полковник Петро Дяченко, капітан лейтенант української флотії Святослав Шрамченко, естник І. Козак та інші.

Прегарну формою і змістом промову виголосив проф. д-р Роман Смаль-Стоцький. Американський уряд репрезентував член Американського Конгресу Достойний Гю Скот. Його промова підкреслювала значення українського народу у боротьбі за свободу у світі. Ада. Пізнак промовляв від Централі УККА.

Велике захоплення викликала телеграма Президента Злучених Держав Айсенгавера, вислана для учасників святкування у Філадельфії на руки конгресмена Ската. В телеграмі Президент Америки не лише привітав "українців Філадельфії із святкуванням Державного Свята України, але відзначував великий український потенціал в боротьбі за свободу у світі. Проклямацію губернатора Пенсильванії Лідера про встановлення Українського Дня у Пенсильванії відчитав адв. Петрик, а проклямацію посадики Філадельфії Ділворта пані Олена Лотоцька.

У концертній частині, яку служили і американські гості із конгресменом Скотом у проводі, Хор Кобзар із симфонією оркестрою виконав кантату Миколи Лисенка "В'югатори". Солістами були І. Гаврилів, М. Гнатюк і О. Татунчак. Диргував д-р Антін Рудницький. Баритон Михайло Мінський при аккомпаніменті Роксолани Огородник виконав "Ой, поля, ви поля" В. Барвінського й арію з "Донісера" А. Рудницького. Артистка Віра Левицька рецитувала нову поему Остапа Тарнавського "День 22 січня". Молоденька співачка Оксана Сав'як виконала при аккомпаніменті Богдана Перфецького "Душкун" Степового і "Течевода" М. Фоменка". Вкінці хор виконав з оркестрою і з участю соліста Мінського кантату А. Рудницького 22 січня 1918. За свото закінчено відпіванням національного гимну, який відпівала вся двотисячна громада.

Вивісний українського прапора у Перт Амбой

Перт Амбой. — 18-го січня представники українського громадянства і члени президії святагосподарського комітету, а саме о. Я. Габро, І. Швайлик, С. Галата, П. Стахів, Г. Тарасюк, Т. Грицай були на авеніції у посадики міста і в їх присутності посадики підписав проклямацію про встановлення 22-го січня "Український День" у місті. 22-го січня було вившено український національний прапор на марті біля міської управи, а місцевий часопис "Перт Амбой Івнинг Нюз" помістив статтю про сорорітність Української Державності. Комітет Об'єднаних Організацій міста Перт Амбой, який постав за ініціативу місцевому Відділу ООЧ-СУ, і що його очолює п. Стефан Галата, професор місцевого Гай Скул, підготував відзначення сорорітності Української Державності святагосподарською, яка відбувається 2 лютого увечері у місцевій публічній школі при Гол Евіно.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

- Архископ Кир Констант Богачевський, Екзарх Філадельфійської Епарії звернувся до духовенства й вірних місцевих дієцезій з закликом взяти участь у Світовому Марієвському Конгресі, що відбувається в дні 14—17 вересня 1958 року у Лоріані (Франція). До участі в Конгресі запрошено всі народи світу, в тому числі й представників 22 народів з-поза залляюваної землі. Під час Конгресу буде відомлена окрема молитва за переселену Церкву. В рамках Конгресу українці матимуть свою окрему секцію з українськими доповідями.
- Тридцять Загальних Зборів Української Стрільчеської Громади в Канаді відбулись в неділю 12 січня ц. р. в Торонті. На зборах були присутні три засновники УСГромади, між ними інж. В. Косар, голв контролер УНСО-Юзу. До Управи УСГромади, перебрано більшість членів по-

передньої Управи. Головою залишилися п. Петро Мантана.

- Під час Різдвяних Свят Нового Року за старим календарем місто Вінніпег в Канаді, посадики якого з українців С. Діабо, було прибрано святлими вінками.
- Католіцка пресова служба повідомляла, що в Болонії (Італія) у присутності архископа Болоньї кардинала Лераро була відправлена урочиста Служба Вожа на інтенцію української "Мовчазної Церкви". Відправляв цю Богослужбу український католицький священник о. Мирослав Марусин.
- На голову міської ради здорон'я в Едмонтоні обрано українця д-ра Василя Оробка, едмонтонського дентиста, що закінчив студії в Альбертському університеті і був якийсь час президентом Едмонтонського Товариства Дентистів.

Урочисте зібрання в Гартфорді

Гартфорд. — В суботу 25-го січня ц. р. українці м. Гартфорду, Конн. масово зібрались на Урочисте зібрання, щоб відзначити 40-ліття проголошення Української Незалежності Держави. Свято відбулось під патронатом місцевого відділу УККА в найкращій залі Бирн Школі при масовій участі українців м. Гартфорду. Свято розпочало відпіванням американського гимну у виконанні Українського Хору при Відділі УККА під диригуванням п. Стасишина.

Промову в українській мові про 40-річчя проголошення Незалежності України Української Держави виголосив генерал Шандрук. З черги п. Мельник

прочитав проклямацію губернатора стейту Коннектикат та посадики м. Гартфорду про проголошення ним Українського Дня.

В концертній частині взяли участь: співак Казимирський відпівав чотири лісні — "Ой, гляну я, подивлюся", музика Волошина, слова Шевченка, "Друзям" музика Гнатюшина, слова Максимов та дві арії з опери "Тарас Бульба", музика Лисенка, Національний хор м. Гартфорду під управою п. Стасишина відпівав пісні "Україно Мати, кат еконова", "За Волю Вітчизни", "Віс Бу-бу" та інші. На закінчення свята відбувся виступ пласту-нів і пластунок.

Урочиста Академія в Честері

Честер, Па. — В минулу неділю, 26 січня ц. р. честерська українська громада відзначила святагосподарською великої роковини відбудови української держави перед сорорітними повідомленнями в українській і місцевій англомовній пресі, академія, що відбулась в залі Українського Народного Дому при Ворд вул., зібравши всю місцеву громаду, яка з парохами обох місцевих церков о. митр. Мінчиком та о. Збіром на чолі по береги вдовила велику концертну залю. Академію відкрив голова Філії УККА п. М. Муляр, який попросив адв. М. Пізна-на проводити далішою програмою. Першу промову виголосив п. Пізнак, а після нього промовляли: преста вник уряд у Вашингтоні, п. Кукіт та представник посадики міста, член міської ради в Честері, п. Коміск. Промову українською мовою виголосив у другій частині свята д-р Я. Падох. Концертну частину свята виповнили: хор під орудою о. Зайца, який відпівав низку стрільчеських і бойових пісень, в тім одну пісню композиції диригента, деклямації пр. Михайліт і Т. Пастушок та солістів М. Пастернак. Свято закінчив апелю українських ветеранів усіх військових формацій, до якого стануло під проводом інж. К. Кізова 24 бубних військовиків, між ними одна жінка та один священник. В часі апелю мгр. В. Сич відчитав повний текст Четвертого Універсалу. Свято сороріччя українського державного відродження пройшло дуже успішно. Як в чималі інших містах, в дні 22 січня повила також на честерських ратуші український і а д і о національний прапор.

„Український День" у Рачестері

Рачестер. — Перший раз в історії української громади та „молитись, щоб Україна відликала свою незалежність".

Уперше повила теж український національний прапор побіч америданського у дні 22 січня ц. р. на міській ратуші. Згадки в місцевих англомовних часописах і вившення прапору викликали не лише захоплення серед нашої громади, але і ширше зацікавлення серед американців, про що свідчили численні запити спрямовані до Інформаційного Бюро міста Рачестеру та до голови Відд. УККА, адв. В. Андрушина.

25 січня ц. р. у просторій залі Чамбер оф Комерс відбулась Ювілейна Академія, на якій промовляли визначні американські політичні і громадські діячі: конгресмен К. В. Кітінг, представник міста

святкування української громади та „молитись, щоб Україна відликала свою незалежність".

Уперше повила теж український національний прапор побіч америданського у дні 22 січня ц. р. на міській ратуші. Згадки в місцевих англомовних часописах і вившення прапору викликали не лише захоплення серед нашої громади, але і ширше зацікавлення серед американців, про що свідчили численні запити спрямовані до Інформаційного Бюро міста Рачестеру та до голови Відд. УККА, адв. В. Андрушина.

25 січня ц. р. у просторій залі Чамбер оф Комерс відбулась Ювілейна Академія, на якій промовляли визначні американські політичні і громадські діячі: конгресмен К. В. Кітінг, представник міста

Проклямація „Українського Дня" в Гемтремку

Гемтремк. — Заходом УККА, Відділу в Гемтремку, посадики міста Альберт Зак проголосив день 22 січня ц. р. „Український День" на терені цього міста. Підписання проклямації відбулось 21 січня з бюри посадики на ратуші. В цьому святагосподарстві взяли участь з української сторони пп.: інж. І. Панчак (голова

Відділу УККА), інж. Я. Зубалі (секр.) і В. Тустанівський (скарбник), д-р О. Марітчук (Т-во „Самопоміч"), інж. В. Несторович (ред. „Нашого Контакт"), М. Кавка (Спорт, Т-во „Черник"), М. Витягловський („Пласт"), Михайліт („СУМА") і дві пані: д-р Т. Панчак і Л. Галаяженко (63

Черговий успіх В. Гуралю, б. посадики Гіллсайду

Гіллсайд, Н. Дж. — Вільям Гураль, бувший посадики цього міста і відомий український діяч, був записаний минулого понеділка, 27-го січня, як адвокат з правом практики перед Апеліційним Судом стейту Нью Джерзі. Право адвокатської практики п. Гураль здобув ще в 1950 р. а в 1956 р. дістав право адвокатського заступництва перед Найвищим Судом ЗДА у Вашингтоні. Адв. В. Гураль впродовж двох трирічних каденцій належав до комісаричного управління Гіллсайду і впродовж 1956-го року був його мейором, виступаючи час-сто в українських справах.

Вільям Гураль

ЗДА ЗАПЕВНЯЮТЬ ДОПОМОГУ ДЕРЖАВАМ БАГДАДСЬКОГО ПАКТУ

ДОЛЛЕС НАКРЕСЛИВ У СВОЇЙ ПРОМОВІ ЗАСАДНИЧУ ПОЛІТИКУ ЗДА, ЩО БОРОНІТЬ ВІЛЬНІ КРАЇНИ ПРОТИ КОМУНІЗМУ

Анкара. — Державний секретар Джан Фостер Доллес, промовляючи на першому публічному засіданні конференції держав Багдадського пакту, яка відкрилась в понеділок 27-го січня ц. р. в столиці Туреччини Анкарі, запевнив приватних представників Туреччини, Ірану, Ірану і Пакистану, що З'єднені Держави поставлять до диспозиції свою „дружому могутню збройну силу" кожній з тих держав на випадок заатакування її Соевстами, чи будь якою державою, опанованою комуністами. Доллес пригадав важність доктрини Айсенгавера, яка обіщувала таку військову поміч кожній державі, яка почуватиметься загроженою і звернеться до ЗДА за допомогою. Він підкреслив значення, що йог ЗДА прив'язує до колективних пактів безпеки. Тому ЗДА самі зв'язались із понад 40 різними державами задля оборони державної незалежності і миру. „Потенціальний агресор" казав Доллес, назвавши так Москву — знає про готовність Америки поспішити з поміччю кожній заатакованій ним державі, як теж знає, що користі, що їх він міг би одержати несподіваним наскоком, були б менші від величезних втрат від американського відпалатного удару.

Конференція Держав Багдадського пакту відбула в п. м. Державний секретар поведілок тільки одну публічну засідання. У вступній промові турецький прем'єр Мендерес, який проводить конференцію, підкреслив приватність державного секретаря Доллеса, як доказ особливого значення, що йог ЗДА прив'язує до Багдадського пакту. Прем'єр Пакистану Фіроз Хан Нун вказував на конечність відповісти на совєтський виліз, який для вільного світу став „фінансово-економічна поміч, що й щедро роздає Москві малорозвиненим країнам. Це був дуже прозорий заклик до ЗДА й Англії за більшою фінансовою допомогою. Кол. прем'єр Ірану Нурі ас-Саїд, голова делегації Ірану, закликав всі держави Багдадського пакту підтримувати арабський світ в його становищі в Палестинській проблемі. За пресовими коментарями — мусульманські члени Багдадського пакту хочуть відразу збільшеної фінансової допомоги, а ЗДА й Англія вважають, що треба спершу закінчити започатковані проєкти економічного характеру, а потім потім говорити про нові потреби. Військова комісія конференції нараджувалась вже наприкінці мин. тижня. Головні військові репрезентанти ЗДА на конференції, ген. Максвелл Д. Тейлор, шеф штабу сухопутної Армії, заповів свій відліт з Анкари до Вашингтону на віаторок 28-го п. м. Державний секретар поведілок тільки одну публічну засідання. У вступній промові турецький прем'єр Мендерес, який проводить конференцію, підкреслив приватність державного секретаря Доллеса, як доказ особливого значення, що йог ЗДА прив'язує до Багдадського пакту. Прем'єр Пакистану Фіроз Хан Нун вказував на конечність відповісти на совєтський виліз, який для вільного світу став „фінансово-економічна поміч, що й щедро роздає Москві малорозвиненим країнам. Це був дуже прозорий заклик до ЗДА й Англії за більшою фінансовою допомогою. Кол. прем'єр Ірану Нурі ас-Саїд, голова делегації Ірану, закликав всі держави Багдадського пакту підтримувати арабський світ в його становищі в Палестинській проблемі. За пресовими коментарями — мусульманські члени Багдадського пакту хочуть відразу збільшеної фінансової допомоги, а ЗДА й Англія вважають, що треба спершу закінчити започатковані проєкти економічного характеру, а потім потім говорити про нові потреби. Військова комісія конференції нараджувалась вже наприкінці мин. тижня. Головні військові репрезентанти ЗДА на конференції, ген. Максвелл Д. Тейлор, шеф штабу сухопутної Армії, заповів свій відліт з Анкари до Вашингтону на віаторок 28-го п. м. Державний секретар поведілок тільки одну публічну засідання. У вступній промові турецький прем'єр Мендерес, який проводить конференцію, підкреслив приватність державного секретаря Доллеса, як доказ особливого значення, що йог ЗДА прив'язує до Багдадського пакту. Прем'єр Пакистану Фіроз Хан Нун вказував на конечність відповісти на совєтський виліз, який для вільного світу став „фінансово-економічна поміч, що й щедро роздає Москві малорозвиненим країнам. Це був дуже прозорий заклик до ЗДА й Англії за більшою фінансовою допомогою. Кол. прем'єр Ірану Нурі ас-Саїд, голова делегації Ірану, закликав всі держави Багдадського пакту підтримувати арабський світ в його становищі в Палестинській проблемі. За пресовими коментарями — мусульманські члени Багдадського пакту хочуть відразу збільшеної фінансової допомоги, а ЗДА й Англія вважають, що треба спершу закінчити започатковані проєкти економічного характеру, а потім потім говорити про нові потреби. Військова комісія конференції нараджувалась вже наприкінці мин. тижня. Головні військові репрезентанти ЗДА на конференції, ген. Максвелл Д. Тейлор, шеф штабу сухопутної Армії, заповів свій відліт з Анкари до Вашингтону на віаторок 28-го п. м. Державний секретар поведілок тільки одну публічну засідання. У вступній промові турецький прем'єр Мендерес, який проводить конференцію, підкреслив приватність державного секретаря Доллеса, як доказ особливого значення, що йог ЗДА прив'язує до Багдадського пакту. Прем'єр Пакистану Фіроз Хан Нун вказував на конечність відповісти на совєтський виліз, який для вільного світу став „фінансово-економічна поміч, що й щедро роздає Москві малорозвиненим країнам. Це був дуже прозорий заклик до ЗДА й Англії за більшою фінансовою допомогою. Кол. прем'єр Ірану Нурі ас-Саїд, голова делегації Ірану, закликав всі держави Багдадського пакту підтримувати арабський світ в його становищі в Палестинській проблемі. За пресовими коментарями — мусульманські члени Багдадського пакту хочуть відразу збільшеної фінансової допомоги, а ЗДА й Англія вважають, що треба спершу закінчити започатковані проєкти економічного характеру, а потім потім говорити про нові потреби. Військова комісія конференції нараджувалась вже наприкінці мин. тижня. Головні військові репрезентанти ЗДА на конференції, ген. Максвелл Д. Тейлор, шеф штабу сухопутної Армії, заповів свій відліт з Анкари до Вашингтону на віаторок 28-го п. м. Державний секретар поведілок тільки одну публічну засідання. У вступній промові турецький прем'єр Мендерес, який проводить конференцію, підкреслив приватність державного секретаря Доллеса, як доказ особливого значення, що йог ЗДА прив'язує до Багдадського пакту. Прем'єр Пакистану Фіроз Хан Нун вказував на конечність відповісти на совєтський виліз, який для вільного світу став „фінансово-економічна поміч, що й щедро роздає Москві малорозвиненим країнам. Це був дуже прозорий заклик до ЗДА й Англії за більшою фінансовою допомогою. Кол. прем'єр Ірану Нурі ас-Саїд, голова делегації Ірану, закликав всі держави Багдадського пакту підтримувати арабський світ в його становищі в Палестинській проблемі. За пресовими коментарями — мусульманські члени Багдадського пакту хочуть відразу збільшеної фінансової допомоги, а ЗДА й Англія вважають, що треба спершу закінчити започатковані проєкти економічного характеру, а потім потім говорити про нові потреби. Військова комісія конференції нараджувалась вже наприкінці мин. тижня. Головні військові репрезентанти ЗДА на конференції, ген. Максвелл Д. Тейлор, шеф штабу сухопутної Армії, заповів свій відліт з Анкари до Вашингтону на віаторок 28-го п. м. Державний секретар поведілок тільки одну публічну засідання. У вступній промові турецький прем'єр Мендерес, який проводить конференцію, підкреслив приватність державного секретаря Доллеса, як доказ особливого значення, що йог ЗДА прив'язує до Багдадського пакту. Прем'єр Пакистану Фіроз Хан Нун вказував на конечність відповісти на совєтський виліз, який для вільного світу став „фінансово-економічна поміч, що й щедро роздає Москві малорозвиненим країнам. Це був дуже прозорий заклик до ЗДА й Англії за більшою фінансовою допомогою. Кол. прем'єр Ірану Нурі ас-Саїд, голова делегації Ірану, закликав всі держави Багдадського пакту підтримувати арабський світ в його становищі в Палестинській проблемі. За пресовими коментарями — мусульманські члени Багдадського пакту хочуть відразу збільшеної фінансової допомоги, а ЗДА й Англія вважають, що треба спершу закінчити започатковані проєкти економічного характеру, а потім потім говорити про нові потреби. Військова комісія конференції нараджувалась вже наприкінці мин. тижня. Головні військові репрезентанти ЗДА на конференції, ген. Максвелл Д. Тейлор, шеф штабу сухопутної Армії, заповів свій відліт з Анкари до Вашингтону на віаторок 28-го п. м. Державний секретар поведілок тільки одну публічну засідання. У вступній промові турецький прем'єр Мендерес, який проводить конференцію, підкреслив приватність державного секретаря Доллеса, як доказ особливого значення, що йог ЗДА прив'язує до Багдадського пакту. Прем'єр Пакистану Фіроз Хан Нун вказував на конечність відповісти на совєтський виліз, який для вільного світу став „фінансово-економічна поміч, що й щедро роздає Москві малорозвиненим країнам. Це був дуже прозорий заклик до ЗДА й Англії за більшою фінансовою допомогою. Кол. прем'єр Ірану Нурі ас-Саїд, голова делегації Ірану, закликав всі держави Багдадського пакту підтримувати арабський світ в його становищі в Палестинській проблемі. За пресовими коментарями — мусульманські члени Багдадського пакту хочуть відразу збільшеної фінансової допомоги, а ЗДА й Англія вважають, що треба спершу закінчити започатковані проєкти економічного характеру, а потім потім говорити про нові потреби. Військова комісія конференції нараджувалась вже наприкінці мин. тижня. Головні військові репрезентанти ЗДА на конференції, ген. Максвелл Д. Тейлор, шеф штабу сухопутної Армії, заповів свій відліт з Анкари до Вашингтону на віаторок 28-го п. м. Державний секретар поведілок тільки одну публічну засідання. У вступній промові турецький прем'єр Мендерес, який проводить конференцію, підкреслив приватність державного секретаря Доллеса, як доказ особливого значення, що йог ЗДА прив'язує до Багдадського пакту. Прем'єр Пакистану Фіроз Хан Нун вказував на конечність відповісти на совєтський виліз, який для вільного світу став „фінансово-економічна поміч, що й щедро роздає Москві малорозвиненим країнам. Це був дуже прозорий заклик до ЗДА й Англії за більшою фінансовою допомогою. Кол. прем'єр Ірану Нурі ас-Саїд, голова делегації Ірану, закликав всі держави Багдадського пакту підтримувати арабський світ в його становищі в Палестинській проблемі. За пресовими ко

СВОВОДА

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1919

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОВОДА", Р. О. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

КРУТИ ЗОВОВ'ЯЗУЮТЬ

Разом із світлим роковинами українських січнів — проголошення української суверенності й державності для 22-го січня 1918 року і акту про об'єднання всіх українських земель для 22-го січня 1919 року — волелюбні українці в усьому світі — і ті, що продовжують активний і пасивний спротив на різних землях та по совєтських п'ятинах і концентраційних таборах, і ті, що, опинившись по цей бік залізної заслонки, організують допомогу визвольній боротьбі України — відзначають це й великий, віщопам'ятний роковина Крутиського бою, що відбувся за тиждень після проголошення Четвертого Універсалу, 29-го січня 1918 року.

Вшановуючи — згідно із закликом Головного Отамана Симона Петлюри, проголошеним 22-го січня 1926 року, незадовго перед його трагічною смертю — пам'ять «лицарів боротьби за українську державність», пам'ять «лицарів вірності і посвяти», треба вшановувати напереді пам'ять учасників Крутиського бою, юнаків — гімназистів і студентів — що перші після проголошення Четвертого Універсалу своєю іррорією і життям засвідчили вірність твердженню у цьому Універсалі ідеї української суверенності і державності. Заслужують вони на найвищу пошану передусім тому, що своїм збройним виступом проти полчищ московського більшовизму врятували честь української зброї і ствердили перед усім світом, що Україна не повеселити без спротиву і бою. Це ж недаремно навіть сучасні совєтські історики вусуть признати сьогодні, що відірвали червоногвардійцям під командуванням Муравйова шлях на Київ тільки після того, як завдамо вирішальної поразки військам Ради під залізничною станцією Крути».

Водночас із цим, що передусім Крути зовов'язують сучасні українські покоління, особливо ті, що опинилися поза межами України, дотримуватися заклику Гол. Отамана С. Петлюри ставати «моральним чотиринкутником» проти всіх «негідних наступів на нашу єдність і на нашу вірність випробуванню ідеям» не тільки у сфері, у якій діє, але кожного часу, кожної пори в нашій громадській і політичній діяльності. Стівати активно й рішуче проти всіх спроб розбиття у наших середовищах, проти пролів-аневіри і розтінч, проти збавдужиння в наших рядах. Проти всього, що ділить нас і знецінює в очах світу нашу національну єдність і солідарність.

Зовов'язують Крути українців у вільному світі стоїти єдностайно чотиринкутним «старокозакським табором» зорема сьогодні, коли справа української незалежності, справа української волі та державної суверенності стає справою волелюбних З'єднаних Держав Америки, справою вільного світу. Виступи вісімнадцятих конгресменів в Палаті Репрезентів у Вашингтоні 22-го січня цього року — в 40-річчя проголошення української незалежності, і виступи одинадцятих сенаторів в американському Сенаті 23-го січня п. р. з цього ж приводу, із промовами й закликами до всієї американської нації вшанувати українську визвольну боротьбу зовов'язують українців до всіх більших зусиль, до щораз достойніших виступів, до дедалі імпозантнішої єдностайності й солідарності. Українська громада по цей бік залізної заслонки повинна показати себе справді такою гідною сподівань, висловлених американськими конгресменами і сенаторами, що вони, прислухавшись до українських святувань, оцінюють дія, «коли незалежна Україна займає своє місце в сім'ї вільних націй», і їхні признання, що «спротив України проти московської тиранії, її прагнення до волі та незалежності і її боротьба проти комуністичної і совєтської агресії є ініціативою для всього вільного світу».

Вимагають створення тринадцятого і дюного фронту української єдностайності і підкреслюють Симонен Петлюрою вірності випробуванню ідеям, складеним законодавцем в акт свята української державності, також і всі ті заходи й акції, що їх започаткувала Москва для відзначення минулорічних роковин «становлення совєтської влади на Україні» і створення «Української РСР». Ціні совєтській рішучі привітання московській можновладці і їх намісники в Україні окремі числа журналів, газет, спеціальні видання, обрешовані на сфальшування історичної правди, на знецінення українських національних визвольних змагань та ідеалів, покладених законом представництвом України в основу акту 22-го січня 1918 року. Твердою і рішучою відповіддю на ці ворожі намагання мають бути не тільки наші виступи, наші маніфестації, наші академії з нагоди сорокаріччя 22-го січня і Крутиського бою, не тільки окремі числа газет і журналів, але в першу чергу наша невинувата активність та жертвенність для здійснення тих ідеалів, за які Крутиські Лицарі принесли найвищу жертву — жертву крові і життя.

СУВЕРЕННА — В ПРОПАГАНДІ ПОНЕВОЛЕНА — В ДІЙНОСТІ

Ще від часу наказаних Московію святкувань триста-річчя Переяславського договору більшовицька пропаганда не галуєвала стільки про суверенність України, як останніми тижнями, з нагоди сорокаріччя УССР. Можна навіть сказати, що в порівнянні з тогочасним теором сплутувальної кампанії тепер підвищено мелодію на дві октави, допускаючи вже й «історично-патріотичні» екскурси і заповідання «зонишно-політичних» досягнень УССР.

І так, в грудневу числі київського «літературно-ювілейного та громадсько-політичного» журналу «Дніпро», в рубриці публіцистика приділено аж 13 сторінок «високопатріотичній» елегії Івана Цюпи — «Думи про Україну», в якій читасмо: «Минуло нашою народу величчя і прекрасне, і ми по праву гордимся ним. Ми не якісь там Ілани без роду і племені, не якась чумаза, найлувата нація хліборобів, як намагалися доводити деякі «буржуазні псевдоісторики». А хто гудим своїми захищає рідну землю, і не тільки свою, від навали турків і татар? Хто на легких чайках та на байдаках дивом-дивним перепливав Чорне море, несучи розплату за розбійницькі наскоки бісурманів, наганяючи жах на Кафу, Трапезунд і «Стамбул»? Збройним ділом дергесмо в «сітву давнину», до «найдавніших часів Київської Русі» — колики трьох братніх іродів — українського, російського і білоруського». Цюпа перекладає через кілька сторіч і відразу ж причаює до 1917 року. Тут іде опис «героїчних подій того часу», зтертий штамп більшовицької пропаганди зі Шорсом як головним героєм і Клементієм Ворошиловим, зарахованим до «славних синів українського народу». Для контрасту з минулим, і то навіть уже більшовицьким з сучасністю, автор позичає в Тичини такий уступ: «Двадцять літ назад не дивлячись на наше історичне місце серед славянських народів, деки це через плече поглядати на нас, називаючи нашу країну Малоросією, то Хохландією, а то й просто провінцією нещасною; а нині — сдухайте! У вільному світі про нас згадують під єдиним гордим іменем — Українська Радянська Соціалістична Республіка». Ще йде захоплення різними досягненнями України, «що стала республікою вугілля, чавуну і сталі», що порівняльна статистичні дані про те, що за царату не було й одної української школи, а тепер є 25 тисяч, і закінчується «Дума» гімном на честь «столиці нашої батьківщини — Києва».

В тім же самім числі журналу, в спогадах Леоніда Рубаненка п. з. «З Леніном в серці», показують читачеві «великого приятеля українського народу». Ліліча, що то в розмові з автором, тоді політруком червоної армії, не лише з'являється, що добре розуміє українську мову і заохочує його говорити нею, але й каже: «А полкам краще надавати імена національних героїв, що боролися за визволення України...».

Тоді коли Цюпа й Рубаненко вправляються в замовлені патріотичний фразеологію, К. Литвин, голова правління «Українського товариства культурного зв'язку з закордоном» підмурує «суверенітет» нібито фактами й датами. У статті, вміщеній в «Комуніст України» ч. 12 за грудень 1957 р., він подає ряд даних з діяльності очолюваного ним товариства, починаючи перегляд з туристичного руху. Отже, за 11 місяців 1957 року, — пише він — Україну відвідало 550 чужинських делегаций; на заходах України приступило до науки 80 індійських студентів; в університетах вчилися 2,000 студентів і аспірантів з чужих країн. Далі він згадує двадцять чужинських, медичних екскурсій і перелічує досягнення українського спорту, хоч сам признає, що «українські спортсмени» віддали за кордон у складі «команди СССР». Голоричи про Олімпійські ігрища в Мельбурні, він парохує 14 золотих і 15 срібних медалей українських спортсменів, а в розділі про культурний обмін із закордоном вказує на спорення «К.и.и.го.сп.орт», що «наслідок української, художньої, політичної, сільсько-господарської, науково-технічної та іншої літератури в 45 країн...» Цифру висланців у 1955 р. в ці країни томів він подає на 117,668 томів, а в 1956 — на 142,349 томів.

Ненавче заключне слово в цій пропагандній вакханалії забирає президент ч. голова Президії Верховного Союзу УССР Д. Коротченко в статті «Між рівними рівні», що появилась в грудневу числі московського журналу «Огоньок». Там читасмо: «Радянська Україна стала одною з найбільших держав Європи. Вона вийшла на міжнародну арену і приймає участь в роботі чисельних міжнародних організацій... І як би не билися зловірі вороги нашого народу — українські буржуазні націоналісти та інші вороги за кордоном — вони не можуть змусити тих козольних успіхів, що їх досягнув український народ в братній сім'ї народів могутнього Радянського Союзу».

Диспропорція між більшовицькою пропагандою і наливою дійсністю в Україні та в її міжнародному положенні така разюча, що в буди-лю дискусії входили не доводиться. Бо лише самі факти, що на догаз «суверенності» притягають більшовицьку пропагандистку чисельність українських шкіл (і то тільки формально-монго українських, бо своїм змістом російсько-імперіальних), що турне-ти, яких водяться, як ведмедів на мотузку, намагалися доказати «жові зв'язки з закордоном» — говорять за себе. Але тут же йде про внутрішню українську справу, і більшовицька пропаганда бо-льшовицько розраховувати на нім, до терором вимушену мовчанку населення України, яке не велі спростувати бреші. Але ж як каже: «А полкам краще надавати імена національних героїв, що боролися за визволення України...».

Ось ці вісті в загальних повідомленнях «Свободи»: 2-го листопада. РЕВОЛЮЦІЯ В АВСТРО-УГОРИНІ. Туреччина прийняла всі умови альянтів та заключила роз'єм зброжі. Гетьман Скоропадський вислав українське військо на Холмщину і Підляшся. В Катеринославі 40,000 німців збунтувалися і вистріляли своїх офіцерів. 5-го листопада. АВСТРІЯ ЗА К Л Ю Ч И Л А РОЗ'ЄМ ОРУЖЖЯ. Австро-угорський українці злучилися з Україною. Болгарія проголосила республіку. Угорщина республікою. Гр. Тіса замордований. Австро-угорська флота в руках підлеглих слов'ян. Повідомленням у «Свободі» з 7-го листопада, в якій подали вісті про перебрання влади в Галичині українцями, віддано окрему увагу на початку цієї хроніки.

9-го листопада. РЕВОЛЮЦІЯ В ІММЕЧЧИНІ. Всі лозинні пристані і всі німецька флота в руках революціонерів. Прем'єр польського кабінету проголосив Польську республіку.

Повідомлення в «Свободі» за 1918-й рік дійшли до свого вершка саме в тому історичному листопаді, на який припадає і формальне закінчення першої світової війни.

Історичний листопад

Повідомлення в «Свободі» за 1918-й рік дійшли до свого вершка саме в тому історичному листопаді, на який припадає і формальне закінчення першої світової війни.

Михайло Садовський

КРОВ МОЛОДІ ЗА УКРАЇНУ

Шлях звільнення кожної нації густо кропить кров'ю. Симон Петлюра

Під ударами революції 1917 року московський імперіалізм, що так міцно тримав у своїх лабетах свободолобні народи, які входили у склад імперії московських царів Романових, зазнав смертельного удару. У країнський нарід звільнившись від кайданів незгоди, відразу ж приступив до організації власної держави. Устатим представників його в Українській Центральній Раді, 22 січня 1918 року проголошено: «Віднині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною державою українського народу».

І зараз же по цьому гордо і високо замаяв по всій Україні блакитно-жовтий прапор незалежної української держави. Український нарід великими руками почав купити свою долю. Українці чули себе, нарешті, господарями у власній хаті.

Але не надовго... Уже після т. зв. жовтневої революції, того ж таки 1917 року, не зважаючи на те, що Українська Центральна Рада складалася із справжніх народних представників, і то, здебільша з людей лівих політичних переконань, — вона стала об'єктом розбійницьких нападів на неї з боку нової московської влади — Совету Народних Комісарів. Ця влада ніяк не хотіла примиритися з фактом існування України, як незалежної держави, що почала інтенсивно розбудовувати своє життя на демократичних принципах.

Партія більшовиків-комуністів розпочала проти України шалену пропаганду, твердячи, що «Центральна Рада складається з ворогів працюючого люду, помпичків та капіталістів, що генеральні секретарі, які становлять уряд України, тому й називаються «генералами». Комуністи закликали український нарід до боротьби проти української державної влади, обіцяли робітникам добре і радісне життя, а селянам — землю без винку.

Українська Центральна Рада найбільше привертала часу й енергії на вирішення питань соціального характеру і, на жаль, менше займалася питаннями організації збройної сили.

Які ж збройні сили мала Україна в момент проголошення IV Універсалу, та й має на увазі членство УССР в Об'єднаних Націях, то, крім формально-правної сторінки, в ньому стільки ж суверенітету, що й в положенні римських арен. В обидвох випадках скінчився сеанс — давай назад до клитки. З 82-ох членів ОН тільки «суверенні» Україна і Білорусія не мають своїх сталих представників в Нью-Йорку, і після сесії Генеральної Асамблеї ми знайдемо в палаці ООН всіх, до представників Гани включно, тільки представників згаданих двох «суверенних держав» надаремно нам шукати! Іх нема, за них «полагають» сорами товариші з міністерства Громища.

чи взагалі мала їх? Підрахунок наших збройних сил у той час ще не було. Знаємо лише, що в різних губерніальних і повітових містах та містечках були розміщені українізовані військові частини, що верталися з російського фронту. Більшість воїнів з тих частин розхиталася по домах, а лишалися тільки спідомий елемент.

Найбільше війська було в столиці України, Києві — 6 піших полків і 1 кінний, а до того десяти тисяч воїнів. Але й серед війська велася інтенсивна більшовицька пропаганда. Отже дуже невідрадно виглядала ситуація на нашому військовому секторі на початку 1918 року. А більшовицька влада в Москві-тим часом розпочала статати своє червоне військо під наші кордони.

Одна червона армія під командуванням Сторога стояла в районі Курськ-Вороніж, друга під командування Ремізова, в районі Гомель-Брянськ. Головні командирування над обома цими арміями зосереджувалося в руках добре пам'ятного українця, московського жандармського полковника Муравйова.

В додаток до цього лиха, з боку Жмеринки-Козятина надходили з австро-угорського й румунського фронтів збільшені частини московської військовий частини, серед яких особливо відзначався своїми насильствами і грабежами 2-й гвардійський корпус, на чолі з широко знаною за свої жорстокості комуністкою, Євгенією Бош.

І ось на початку грудня 1917 року червоні армії Муравйова несподівано почали загальний наступ. Вістка про це застала і занепокоїла Українську Центральну Раду й уряд. Спішно почали відправляти на фронт більшовицькі боєздатні військові частини.

Використовуючи свою чисельну перевагу, армія Сторога, протягом лише одного тижня займала Харків і надбавлялася до Полтави, а армія Ремізова за цей же час займала Котлоут і підходила до Бахмачу, на шляху до столиці України.

У запеклих болях на цих двох напрямках великий спротив чинили арміями ставали не тільки відділи молодого українського війська, а й українські повстанські загони.

Московський полковник Какурін у своїй книжці «Стратегічний очерк громадянської війни», що вийшла в Росії у 1926 році, обчислює українські збройні сили під час наступу Муравйова на 12 тисяч регулярного війська та 60 тисяч повстанців. У тій же книжці він каже, що завдання цього разового наступу було чимхитчій окупувати Україну, щоб перешкодити українській делегації у Вересті Литовському в з'явних переговорах з центральними державами. Серед українських військових частин був т. зв. Воїнний курінь при Центральній Раді, що організувався десь у кінці літа 1917 року. На кінець вересня він мав у своєму складі щось із 800 бійців — хлопців, які щойно покинули київські середні школи та учні старших

українських прийшло до закінчення 5-денного роз'єму. 19-го листопада. ДЕМОНІЗАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКОГО АРМІ. Вступили мирові переговори почнуться в половині грудня. Ген. Пілсудський перейняв владу регенті. Дашинський іменованій прем'єр-міністром Польщі.

21-го листопада. РОСІЯ ФЕДЕРАТИВНОЮ ДЕРЖАВОЮ. Україна має ввійти в склад російської федерації. Нове правительство на Україні. Переговори між поляками і українцями в справі спірних земель. Депутація американських українців у Вашингтоні.

23-го листопада. МОСКАЛІ ПОВАЛИЛИ УКРАЇНСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО. Московське військо під командуванням ген. Денікіна зайняло Київ. Адмірал Колчак іменованій омським правительством диктатором Росії.

26-го листопада. СТВОРЕННЯ ГАЛИЧСЬКОЇ ДЕРЖАВИ. Проф. Юліан Романчук іменованій прем'єром, д-р Кость Левицький міністром закордонних справ. За-

Мих. Махніський

ЗГАДАЙМО ІХ...

(Лицарям з-від Крути — від учасників бою).

Згадаймо їх, оттих, що впади рано, Бо личи розквітлі в дні шалені і грізні (Іх сонце волі кликало з туману), Вони не знали ще, що то за слово гнів.

У серці ангольським і зистім і не ваднім, Вони несли любов Батьківщини. І так згоріли в полум'ї кривавім, гаднім У ті часишні там і грізні наші дні.

Святій їх гни і та кривавою жертва, Як смолоскип нам світить і тепер. Свідкує світові — Україна не вмерла І змаг: здобути волю — в нас не вмер.

Це ж бо вони святили кров'ю дію, До бою ринувши, як грізний в гір Беркут... Умерши ж нам залишили націю, Що ще воскресить лицарі з-від Крути — І нам допоможе збудити пут...

В осяяній столітнім Києві, у славі, Вони ще вип'ють з нами слави гар, Як раз на завжди зникши сили тьмаві, І аж тоді, полонять в царство понад змар.

Згадаймо їх, щоб серце нам, як криця Крізь сотні літ дзвеніло і гудю... Хай бій у Крутах крізь віки іскриться... А в славу пам'ять їх —

ми — позитим голо...

кля цих шкіл. Підпорядкований він був командантові УНР, пор. Ганові, а командували ними сотні. Гречанівський, студент Київської Політехніки. Цей курінь відбував сторожеву службу в будинку УНР, хоч послано його й виконувати певні бойові завдання, як у самому Києві, так і в околицях. Окремі відділи куреня мали збройні сутинки з більшовицькими в Києві під Арсеналом, у Маріїнському парку, на Подолі, на товарній станції.

Коли стало відомо, що червоної армії ведуть наступ саме на Київ, УНР видала заклики до української молоді ставати в ряди оборонців Батьківщини. Цей заклик найперше знайшов відгук серед студентської молоді столиці. В середині днів січня 1918 року відбулося масове віче українського студентства, на якому вирішено організувати Студентський курінь, з'явивши за основу згаданий курінь при УНР. Зараз же другого дня відбулася ресстрація в будинку УНР, де так часто збиралася ця молоддь, щоб послухати палих промов членів УНР. Ці промови глибоко западали в молоді душі. Може цим і пояснюється той запал, з яким молоддь відгукнулася на заклик. Всіх зареєстрованих відразу відправлено до будинку 1-ої Київської Військової Школи, який був пророний, бо юнаки школи вже вихили на фронт. Командиром Студентського куреня призначено старшину Королі, а командиром 1-ої сотні — старшину Омельченка, студента Київського Українського Народного Університету.

Не минуло й двох тижнів муштри, як Студентський курінь отримав наказ вирушити на фронт. Сотня Омельченка дістала спий-такій військової одяг, рушничі та по 10 набоїв до них і від'їхала в напрямку ст. Бахмач. Друга сотня лишлася в Києві і продовжувала формуватися, беручи одночасно участь в боях з червоними в самій столиці.

28 січня 1918 року 1-ша сотня Студентського Куреня, в складі 220 бійців прибула на станцію Крути, де й спинилася, бо ст. Бахмач і Пліски вже були зайняті червоними. На ст. Крути сотня застала

Ранком 29 січня на ст. Крути несподівано прибув військовий ешедон, в якому було до тисячі демобілізованих московських солдатів, що верталися з фронту. Частина з них мала при собі зброю. Вартовий старшина нашого штабу дав дозвіл цьому ешедону доїхати до зівраного місця, щоб далі солдати йшли пішки, а команді потягу наказав привести його назад на ст. Крути. Але, так не сталося. Доїхавши до зівраного місця, демобілізовані солдати, за допомогою залогі більшовицького технічного потягу, що йкраз надійшов, почали напавляти зіврану залізницю.

Штаб української бойової групи в найбільшому поспіху вислав туди на імпрізованому бронепотягу сотню юнаків військової школи з нака-

коло 200 юнаків 1-ої Української Військової Школи, що в більшість теж складалася з студентської молоді, понад сорок бійців Хороше-Озерської Вільної Козацтва та душ з 20 гайдамаків. Разом щось із 400 бійців. Обозначило було: рушничі, 10-12 кулеметів і 2 гармати, з яких чинною була лише одна. Цю сдину чинну гармату поставлено на вагон платформу і обставлено мішками з піском, поміж якими встановлено 5 кулеметів. Керував цим імпрізованим «бронепотягом» сотник Лощенко.

Проти цієї невеличкої, мало вишколеної військової сили більшовицькі виставили понад тисячі бійців піхоти, 600 матросів більшовицької флотії, гавчигу батарею та 2 бронепотяги. Більшовицька піхота складалася здебільша з китаїців, мадярів та лотвиш.

Штаб української військової групи розмістився в потязі, на ст. Крути. Двадцять бійців Студентського Куреня залишено на стації для охорони штабу, а решта сотні та юнаки Військової Школи поїхали на кілометр вперед, де нашідику-виюпали ділі ліній окопів. Приблизно за два кілометри перед окопами, щоб перешкодити їм, зіврано двоторову залізницю.

Наша розвідка, яку обстріляв більшовицький бронепотяг, донесла, що ворог підтягує свої сили, маневрує і, правдоподібно, готується до бою. Залізничний в окопах сторожової рхорони, сотня Студентського Куреня вернулася на ст. Крути для відпочинку.

Ранком 29 січня на ст. Крути несподівано прибув військовий ешедон, в якому було до тисячі демобілізованих московських солдатів, що верталися з фронту. Частина з них мала при собі зброю. Вартовий старшина нашого штабу дав дозвіл цьому ешедону доїхати до зівраного місця, щоб далі солдати йшли пішки, а команді потягу наказав привести його назад на ст. Крути. Але, так не сталося. Доїхавши до зівраного місця, демобілізовані солдати, за допомогою залогі більшовицького технічного потягу, що йкраз надійшов, почали напавляти зіврану залізницю.

Штаб української бойової групи в найбільшому поспіху вислав туди на імпрізованому бронепотягу сотню юнаків військової школи з нака-

(Закінчення на стор. 4-ій)

А. Драган

3 ПОЖОВКИХ ЛИСТІВ

(6)

17-го жовтня. ВІДПОВІДЬ ПРЕЗИДЕНТА НА ДРУГУ ПОТУ НІМЕЧЧИНІ. Президент дас до пізнання, що переговори можливі лише з дійсним народним правительством. Гетьман України має відповісти до президента Вилсона в справі опорожнення зайнятих територій. Німецька революційна армія на Україні.

19-го жовтня. НЕДІЛАЄ-КІЙ УПАДОК ГЕТЬМАНА СКОРОПАДСЬКОГО. Революція на Україні змагається. Австро-Угорщина розпадається. Мадяри і чехо-словаки проголошують незалежність. Революційні заворушення в Німеччині.

У повідомленнях з України говориться про організації «селянської армії» на бік двої переходять також німе-

цькі воли, вбиваючи офіцерів.

22-го жовтня. ВІДПОВІДЬ ПРЕЗИДЕНТА ВІЛСОНА НА ПОТУ АВСТРІЇ: автономія для народів Австрії невідстачаюча — самі народи мають тепер рішати про свою долю. Чехо-словаки проголосили своє правительство. Словенські посли опустили віденський парламент. Незалежна більшовицька поразка більша.

24-го жовтня. МАНІФЕСТ НЕ ВДОВОЛИТЬ УКРАЇНЦІВ, ЯКІ НЕ МАЮТЬ ДОВІР'Я ДО ЦАРСЬКИХ ОБІТНИЦЬ — ЗАЯВИВ Д-Р ПЕТРУШЕВИЧ.

26-го жовтня. УКРАЇНСЬКИЙ КАБІНЕТ УСТУПИВ. Змагання до повалення більшовицької навалянина прилягли відносини з альянтами. У «Свободі» з 29-го жовтня

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Пасейн, Н. Дж.

Розмови 22-го Січня

Дня 19-го січня 1958 р. відсвятковано тут 40-річчя Української Незалежності. Свято пройшло надзвичайно велично й яскраво, що українська спільнота в Пасейні — Клівленді, як й інші громади, пам'ятає про свої національні обов'язки та старалась їх виконати відповідно до своїх спроможностей.

Свято організували українські національні організації, згуртовані при філії УККА в Пасейні. В програмі свята входили: проголошення програми — п. В. Мочула, відкриття — д-р Нічка, голова філії УККА; святковий реферат — п. Шандрук; сольові — М. Мисик, декламація — В. Килиш, хор Осередку СУМА з Нью-Йорку під керівництвом п. Кошарика.

Бриджпорт, Конн.

Нарада українців з Лемінгтона

12-го січня ц. р. відбулася у Бриджпорті, Конн., в залі місцевого Українського Народного Дому — при 500 Галет вул., нарада українців, уродженців Лемінгтона, на лаві обговорено справу заснування Відділу Організації Оборони Лемінгтона. На нараду, що й було скликано, за ініціативою Відділу Організації Оборони Лемінгтона, в Пасейні, Н. Дж., явився українці, висловили в Лемінгтоні, що проживають в Бриджпорті, Філії, Вестпорті та околиці, 3-го місяця українців в нараді взяли участь представники Відділу Організації Оборони Лемінгтона — Семен Гаврилюк, Павло Вовчак і Степан Жекецький.

ВІДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ для міста ПОНТІАВН, Огайо й ОКОЛИЦІ

— влаштує —
в НЕДІЛЮ, 2-го ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1958 р.
о год. 5-й по полудні

в Українській залі — при 525 W. Rayen Ave.

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

для відзначення 40-ї річниці
ВІДНОВЛЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ
і НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Багата програма — Інценізація.

Святочну промову виголосить й Микола ЧЕНАК з Воррен, Огайо.

ЗАПРОШУЄМО СЕРДЦЕНО ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДИНСТВО ПОНТІАВНУ й ОКОЛИЦІ ДО УЧАСТІ В ЦІЙ АКАДЕМІЇ!

УВАГА! ВАШІНГТОН! Д. К. ОКОЛИЦІ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ у ВАШІНГТОНІ

повідомляє, що з нагоди ПІВРІЧНОГО ІСПИТУ УЧНІВ новозорганізованого відділу УМІ — відбудеться

в НЕДІЛЮ, 2-го ЛЮТОГО 1958 р.
о год. 4:30 по пол. — у ВАШІНГТОНІ, Д. К.
в приміщенні Confederate Hall — 1322 Vermont Ave., N. W.

СХОДИНИ БАТЬНІВ

на літ запрошують усіх Громадян Вашингтону та околиці, які цікавляться діяльністю УМІ.

В програмі сходини:
1. Реферат директора Українського Музичного Інституту в Америці п. Романа САВИЦЬКОГО на тему: "Музичне виховання дітей"; 2. Дискусія.

Подасмо також від відома, що у зв'язку з вірничими іспитами, Відділ УМІ у Вашингтоні приймає додаткові зголошення на конкурс

1. Діти у віці від 3-х років — МУЗИЧНИЙ САДОЧОК;
2. Старші діти — МУЗИЧНА ГРАМОТА; 3. Наука гри на фортепіано; 4. Наука сольові.

Зголошення приймається кожної СУБОТИ, ч. тел.: RA 6-4319 в часі ТИЖНЯ на ч. тел.: GA 1104 W.

УПРАВА ВІДДІЛУ

Увага! ЛУДЛОВ, Масс. і ОКОЛИЦІ! Увага!

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА в ЛУДЛОВІ — влаштує —

Великий ЗИМОВИЙ БАЛЬ

який відбудеться в СУБОТУ, 1-го ЛЮТОГО 1958 р.
о год. 7-й вечора

в УКРАЇНСЬКІЙ ЗАЛІ при Lockland Street, LUDLOW, Mass.

Першорядна оркестра під диригентом п. ЛАЗАРА — це запорука веселої і приємної забави.

БУФЕТ у заряді Вп. Пань. ГОСТІМ РАДІ

Несподіванки. — Нараторида — телевизія "Zenith". Ввесь дохід призначений на будову церкви.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗАРЯД ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ, ч. 432 в ТОРОНТО, повідомляє, що

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ

— відбудуться — в НЕДІЛЮ, 2-го лютого 1958 р.

в залі УНО — 297 Каледж о год. 2:30 по полудні.

У Зборах візьме участь головний президент УНСОЮЗУ —

п. Дмитро Галичин. ЗА ЗАРЯД ВІДДІЛУ: М. Мота — президент Б. Зорич — секретар

місцевого Українського Народного Дому при 500 Галет вул., про що українське громадянство Бриджпорту й околиці буде ще відповідно повідомлено в українських церквах та летючими запрошеннями. Н. Н.

Клівленд, Огайо

Збірка на Енциклопедію Українознавства

Церкви, школи та народні домівки, побудовані українською імміграцією в Америці — це показники великого нашого вкладу в загальне американське життя. Одночасно ця наша праця говорить усім про нашу високу культуру, перенесену із поневоленої Батьківщини у країну волі.

Одначе, на цих попередніх здобутках зупинитися не можемо. Щоденно життя ставить перед нами нові завдання, які ми повинні виконати і які здоласмо виконати лише дружними зусиллями.

Виходимо в добу, коли про долю народів будуть вирішувати не лише сили матеріальні, але й — а то передусім — сили духовні. Люди, схильовані подіями останнього часу, звертаються до науки й шукають там рятунку від стахів, що можуть прийти вже завтра.

Перед нами, українцями, життя також ставить нові вимоги. Парська Росія заперечувала наше існування, а сучасна комуністична Росія фальшує нашу історію і заперечує нашу державність. Американські наукові установи та бібліотеки переповнені працями російських авторів, які неправдиво висвітлюють перед світом нашу справу.

Тільки наша правдива українська наука може протиставити російській неправді. Сьогодні понад двісті наших учнів і фахівців працюють над виготовленням Енциклопедії Українознавства. Наш обов'язок допомогти їм у цій їхній, такій нам необхідній, праці.

Комітет для збирання фондів на Енциклопедію Українознавства в Клівленді вирішив підтримати працю нашого загалу в усіх Америці — поширити по всіх американських бібліотеках нашу Енциклопедію. Комітет цей був вибраний на громадському візку 15-го грудня 1957 року, на якому виступали проф. Кубілович та д-р Фіголь. У склад Комітету увійшли: дир. Іван Тарнавський, голова; Микола Тарасюк, заступник голови; Михайло Курак, секретар; Григор Бобків, касир; Дмитро Шмагала, Михайло Ждан та Григор Голембіовський — члени Комітету.

Вже проголошено й зібрано коло 2,000 дол. У кінець беззастатного року відбудеться бенкет, що може дати також поважну суму. Крім цього, Комітет звернувся до громадянства Клівленду й околиці з закликом виконати свій громадянський обов'язок і зложити донат на рідну наукову працю.

Українська наука завдяки отримувала засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

ПЕРЕД КОНЦЕРТОМ ЗОЇ ПОЛЕВСЬКОЇ В ТАВН ГОЛЛІ

Відома українська челистка

Зою Полевську виступала в найголовніших музичних центрах Європи, З'єднених Держав та Канади з власними концертами а також солісткою в супроводі найвідоміших симфонічних оркестрів, як, наприклад, Віденської Філармонії, а перш "Ла Скала" в Мільні, Римської Філармонії та ін.

В американській дебют відбувся у великому Карнегі Голлі, а її виступ 9-го лютого 1958 р. в Тавні Голлі буде другим її концертом в Нью-Йорку. Мистецтво Зої Полевської викликало прихильні світові критиків, композиторів та диригентів. Зою Полевську висловили своє признание "світський диригент Філармонічного оркестру" (Берлін, Відень) д-р Вільгельм Фуртвенглер.

За виконання музичних творів видатного італійського композитора, диригатора Римської Філармонії Альфредо Казелла вона одержала, як особистий подарунок, дві його композиції "Нотурно" і "Гармонію", на яких він написав своє признание: "Майстрів віолончелі Зої Полевської", залишивши при тому, що ніколи не чув такого прекрасного виконання.

Відомий римський музичний критик Рафаель Реніс пише про нашу віолончелистку на сторінках журналу "Ла Монна Музікалі": "Зою Полевська посідає цілковиту майстерність, Слухачі були зачаровані перфектністю її інтерпретації".

Міліо не менш ентузіастично прийняло Зою Полевську. В міліонському "Аванті" читаємо: "Шляхетність і краса тону! В виконанні палко й глибоко. Чудове піднесення та надзвичайна майстерність захопили слухачів, які вштовпували їй ентузіастичне прийняття".

У Римі, де Зою Полевська багато концертувала в радіо, вона дістала таку опінію від головної дирекції Державного Італійського Радіо та Телевізії: "Чудова, високоцінна солістка, яка завжди досягає найкращої якості інтерпретації".

Оцінюючи її виступ у Відні, знайшли музичний критик Отто Репп пише: "Велика насолода! Різноманітність екс пресивних фраз, чудовий тон, еластичність та швидкість інтерпретації. Зою Полевська — великий майстер".

За свою концертну діяльність Зою Полевська одержала від Ватикану нагороду ордена "Дам д'оноре ді Меріто дель Капі-тано".

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

римуєла засоби від свого народу. Наступні покоління подякують нашому громадянству в Америці за його працю, за його жертвенність — за виконання тих великих завдань, що й перед нами поставила сучасна рідна доба. М. Тарасюк

Зою Полевська

толяре Мелітаре Ордіне деллі Конкордіа", що надається за винятковий досягнення в ділянці науки та мистецтва.

Підбукток на мистецькому полі з рівночасно добрим вкладом у скарбницю української музичної культури.

В Швайцарії (Женева) "Журналь де Женев" про Зою Полевську писав: "Технічна легкість виконання поєднується у неї з меліхольною глибиною, здібна до зворушливих піднесень".

Відмічуючи 8 років з часу нашого приїзду до ЗДА нашої родини — висловлюємо ПОДЯКУ нашим імміграційним спонсорам п. Софії ВОРОВЕЦЬ і п. Михайлові ШКІЛЬНОМУ в Ньюарку

та СКЛАДАСМО на будову нової греко-кат. церкви в Ньюарку \$ 500.00 на Наукове Товариство ім. Шевченка \$ 500.00

Д-р БОГДАН І КА ОЛЕСНИЦЬКІ

Український Технічний Інститут що його затвердила Рада Регентів стейту Нью-Йорк

ПРОВАДИТЬ ЗАПИС СТУДЕНТІВ на друге півріччя 1957/58

НАВЧАЛЬНОГО РОКУ на основі відділів: ЕКОНОМІЧНИЙ (I-VIII семестри) ПОЛІТИЧНИХ НАУК (I-VIII семестри) ІНЖЕНЕРНИЙ (I-II семестри) ФІЛОСОФІЧНИЙ (Arts & Science) (I-VIII семестри) ПЕДАГОГІЧНИЙ (I-й семестр).

На ці відділи приймається особа з закінченою середньою освітою (гімназія, гай-скул та інші типи середньої школи).

Проводиться також ЗАПИС НА КУРСИ: АНГЛІЙСЬКОЇ мови — УКРАЇНСЬКОЇ мови — ФРАНЦУЗЬКОЇ мови — ТЕХНІЧНОГО КРЕСЛЕННЯ (початкова група й підвищене навчання) ДЕКОРАТИВНОГО САДІВНИЦТВА.

Особа, без закінченої середньої освіти, приймається на ПІДГОТОВЧІ КУРСИ МАТУРАЛЬНІ.

Н. Т. І. має право приймати також студентів з-поза США на студентські візи.

В справі додаткових інформацій звертатись безпосередньо листом чи телефонічно:

UKRAINIAN TECHNICAL INSTITUTE in NEW YORK 320 East 14th Street New York 3, N. Y., USA Tel.: GR 5-1971

Також Канада прийняла з ентузіазмом нашу челистку. "Ля Пресс" писала про неї: "Ця молода дівчина з чужою. Молода віолончелистка показала дивовижну легкість, ясність, певність та точність, повну, теплу звучність, блискучу пам'ять! В концерті Дворжака вона дала захо

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

Потрібно СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ
на трюки говорити по-англійськи
в 23-місцьній електронній
машині, домі на Broadway (141) кулі
Одине опалювання. Може пра-
цювати і поза домом. \$50 на
місяць та гарне 6-кімнатне меш-
кання на 1-му поверсі. Давати
до год 10-01 ранку та від 7-00
до 9-01 вечора.
AU 1-0194

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

ГОСПОДИНІ — УВАГА!
Багато прибуткових господарств
може продавати бікстери на
"part time" — 3 год на вечір
2 до 4 вечір в тиждень. \$3.00
на годину. Товар реєстраційний
на тест програми "Queen for a
Day". Без вилучення грошей. Тел.
Mr. Patterson
Teaneck 7-3213; Fairview 6-5337

ПРАЦЯ

для старої жінки,
що могла б частково доглядати
дітей та помагати в провадженні
дому.

Особна кімната,
Удержання і платня, згідно
з умовою.
Писати на адресу:
R. MELNYK
398 Hope Street
Stamford, Conn.
Tel.: Davis 3-4280

ПОМЕШКАННЯ

САМІТНІ ПАНИ
шукає з окремим входом
умовляючого покою
при родині, коло другої Avenue
між 2-ою, а 14-ою вулицями.
Телеф.: Evergreen 6-0983

КУДУВА
В ПІДПИСИМІСЬКАХ,
ЩО СІЛОДУЮТЬСЯ
З "СВОВОДИ"

ЗМІНА АДРЕСИ!

Ще раз пригадуємо нашим
передплатникам, що зміня-
ють місце свого побуту, щоб
одночасно з повідомленням
про зміну адреси обов'язко-
во прислали поштовою
марками 10¢ за встановлення
нової адресної клітки, а чле-
ни УНСоюзу ще і членство
Віддачу.

Адміністрація "Свободи"

ХВОРИ,
НЕ ТРАТЬТЕ
НАДІНЕ ТРЕБА ДОВГО
ЧЕКАТИ!

ЗАЖИПТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ
ЗІЛЛА Д-ра Н. МІЛЛЕРА, а
нак завтра почується краще.
Зілля не вартіть, ані не
застаріється, а внаслідок
свого природного вилі, так
як с у пацієнта. Тим то воно та-
ке помічне і корисне.

Всі, хто хворіють на неду-
гу шлунка, як квант шлунка,
гази, запір, нестерпність, від-
бування, запороти голови,
біль у крижках, короткий від-
діх, жіночі недомогання, ге-
моройди, ревматичні болі і ін-
ші недомогання, повинні ще
сьогодні зажити зілля Д-ра
МІЛЛЕРА, п. н.

"J. M. L. Herb Compound #6"
а вже завтра почується краще.
Зілля це повинно нахо-
дитися, як перша поміч, у
кожній хаті.

Ціна одної паки, праз із
поштовою пересилкою \$6.85.
Якщо бажаєте зробити сво-
йому приятелю вартисний
дарунок, тоді дві паки тільки
\$10.00 з пересилкою.

Вислалася так само зілля
до всіх країн Європи.

Пішіть зараз долучаючи
чек, або Money Order, на
адресу:

THE MILLER CO., Inc.
Dpt. 41, 790 Broad Street
Newark, N. J.

Перша прогулянка літаном
до ЛЮРДУ

20-го ЧЕРВНЯ 1958 року.
Ця тура триватиме 17 днів літаном з Нью-Йорку
до Риму, після програми.
Будемо оглядати багато гарних міст. Подорож з дуже де-
шево, відносно харчів, готелів, кравців і т. д. Якщо Ви
хотіли б поїхати з нами — прошу резервувати місце як-
найшвидше.

Також ПОВІДОМЛЯЄМО,
що маємо нові каталоги на Великодній час. Багато з цих
пакунок в 40-фунтових, по дуже низьких цінах.
Ось кілька прикладів: 40 фт. смальце — \$38.50; 20 фт.
смальце і 20 фт. цукру тільки — \$28.90; 20 фт. смальце
20 фт. масла тільки — \$46.00. — Сотні інших комбінацій.
Найдіть наших каталогів і ближчих інформацій.

ATLANTIC TRAVEL BUREAU
1824 W. Chicago Avenue Chicago 22, Ill.
Tel. EV 4-5220

3 БОЛЕМ ГОЛОВИ або КРИЖЕЛ — зайдіть

до свого Хіропратора
William BORAK, D. C.
MIDTOWN CHIROPRACTOR
1328 Broadway — Bet. 34 & 35 Sts. — Room 546
NEW YORK 1, N. Y.
За безплатним замовленням.
Tel.: Pennsylvania 6-6285

КРОВ МОЛОДІ ЗА УКРАЇНУ

(Продовження зі стор. 2-01)

Всім за всяку ціну перешкоди-
ти на шляху до незалежності, не спі-
яючи навіть перед ужит-
тям зброї. Але солдати, з мо-
ментом наблизення до них
юнаків, повисали у вагоні і
рушили у напрямку ст. Бах-
мач, а на їхнє місце, як з-під
землі, з'явився ворожий бро-
непотяг, який почав кінчати
направу залізницю, щоб від-
крити шлях на Київ. Заува-
живши юнаків і нашого бро-
непотяга, він відкрив по них
сильний вогонь. Наш бронє-
ваг був поцільний ворожим
стріляним і мусів дещо відій-
ти.

Незбагом за більшовиць-
ким бронепотягом з'явився
три чорні густі лави матро-
сів, що пішли у наступ. Спо-
стерігаючи це, сотня юнаків
висіла з потягу, розсіпалась
у лаву й, відстрілюючись, від-
ійшла до ліній окопів.

Розміщення українських
сил було таке: праворуч від
високого залізничного напсу
залигли юнаки Військової
Школи. Ліворуч — сотня Сту-
дентського Куреня, а Хоро-
ше-Озерське Вільне Козацтво
й гайдамаки провадили роз-
відку та тримали охорону й
зв'язок із штабом.

За чорними лавами матро-
сів посувалися сірі лави біль-
шовицької піхоти. З наших
окопів відкрито з рушниць і
кулеметів вогонь. Видко було,
як падали на снігу чорні і
сірі постаті. Але ворог не зупи-
нявся, а розсіпавшись у
різну лаву, продовжував на-
ближатися, охоплюючи праве
крило сотні юнаків.

По окопах, стаці та по
штабі і потягу з амуніцією
ворог відкрив сильний гар-
матний вогонь. На цей вогонь
відповідала одинока гармата
сотника Лощенка, та раптом
і вона замовкла через брак на-
боїв. Невеличкий запас на-
боїв до рушниць в наших
окопах теж був вичерпаний.
Штабовий потяг, що мав з
собою і вагони з амуніцією,
під сильним ворожим вогнем
змушений був відійти. Коли
про це стало відомо, по око-
пах пронеслося грізне і стра-
шне: "Набоїв нема"... Во-
гонь з рушниць і кулеметів,
щодалі рідшав і нарешті зов-
сім припинився.

Тоді ворог з криком "ура"
кинувся в багнеті. Юнаки
Військової Школи почали
відступати, але вже було за-
пізно. З близької віддалі
ворог розстрілював їх і колов
багнетами. Юнаки хоробро й
завзято відбивалися, але вде-
стеро сильніший ворог такі
переміг. Стація Крути опини-
лася в його руках.

1-ша сотня Студентського
Куреня, що була відділена
від юнаків високим залізни-
чим валом, не знала про від-
хід юнаків і все ще вперто
боронила свої позиції. Аж
ося смертельно ранено і со-
мандира, Омелюченка, а со-
тні оточено з трьох сторін.
Тоді почала й вона відходити.
Праве крило й відходило на
стацію Крути, не знаючи, що
там уже червоні матроси.

Сотні не лишилися більше
нічого, як очайдуно кинути-
ся на п'яних матросів з ба-
гетами. Але сили їм були без-
порівняння меншими від во-
рожих. В цій масакрії майже
весь сотня полягав смертю ге-
роїв. В живих лишилося тіль-
ки 34 юнаки, що попали до
неволі. Сім з них акось вте-
кли, а 27, після страшних
жизнянь, розстріляно. Вже
пізніше селяни поховали їх у

братській могилі, над якою
поставили дерев'яного хреста.
Шойно аж 1-го квітня 1918
року, коли Україна звільни-
лася від більшовицької нава-
ли, цих вірних і чистих, як
сама ідея України, своїх си-
лів народ український пере-
віз до Києва і з великою уро-
чистістю поховав на історич-
ній Аскольдовій Могилі, що
на високому крутому березі
Дніпра.

Бій під Крутами тривав
п'ять годин і з одним з най-
перших маркантих епізодів
збройної боротьби українсько-
го народу за свою волю й
державність, після якого йде
ціла епопея 1917-1924 рр., ко-
ли то прийшов з України ос-
танній повстанний піший
полк, що стояв під розказа-
ми армії УНР. Трагедія Крут
увійшла вже в легенду.

УКРАЇНКА РЕПРЕЗЕНТУ-
ВАТИМЕ СТЕПТ КОННЕК-
ТИВІВ В ЗАГАЛЬНО АМЕ-
РИКАНСЬКОМУ КОНТЕСТІ

Нью-Йорк. — У міжкіль-
них змаганнях на тему "Чи-
м демократія", що відбувся
по школах міста Нью-Йорк
і стейту Коннектикут, здобу-
ла першість українська уч-
ниця з Нью-Йорку п-на Оль-
га Горечко і їй припала честь
репрезентувати цілий стейт
на крайових змаганнях на
що ж temu, що відбувається у
Вашингтоні в днях 9, 10 і 11
лютого ц. р. Учасники цього
конкесту візьмуть участь в
окремому прийнятті, влашто-
ваному членами Конгресу.

ТРАГІЧНА СМЕРТЬ ФІНАНСИ-
СТА РОБЕРТА ЯНГА

Пам Біч, Флорида. — 25 сі-
чня тут трагічно загинув відомий
фінансист і голова ради
директорів Залізничної Нью-
Йорк Централ Роберт Янг,
який у віці 60 років застрелив
себе в своєму зимовому
домі на Флориді. Дружина й
численна служба не чули по-
стрілів в домі, який має 25
кімнат, і трупа знайдено аж
вполудне, хоч самогубство до-
каноно зараз після сидінку.
Приначина самогубства невідо-
ма.

Короткі Вістки

● Під час повені, що навісти-
ла центральні обшини острова
Борнео, згинуло — як повідо-
млено з Янгая — шість осіб.
● Відкриті виставки малай-
ських праць сера Вистона Чер-
чилла відбулось в четвер 23 січ-
ня в одній із мистецтв галерей
Кеннед Ситі. Виставка охоп-
лює малайські праці Черчилла,
зроблені між 1916 і 1957 роками.

● Члени національної органі-
зації ЕОКА на Кіпрі застрелили
двох діячів соціалістичного ро-
бінського руху, який заперечив
архипіскопів Макаріосові
право виступати в імені кипр-
ських греків. З цього приводу
10,000 робінців — греків влаш-
тували в столиці Кипру, Нікозі,
демонстрацію. Вперше за три
роки греки демонстрували про-
ти ЕОКА. Арх. Макаріос видав
відзову, закликаючи народ до
внутрішньої згоди, але між пра-
ціоналістичними і ліво-соці-
алістичними таборами спір не
втихав. Користас на цьому —
Англія.

● З Англії експортовано ми-
нуло року 17,907,375 галлонів
шотландської горілки "скаут".
Порівняльно з 1956 роком ек-
спорт зріс на півтора мільйона
галлонів.

● У червоному Китаї усуню-
во з державних посад 40,000 осіб,
здебільша бюрократів, службови-
ків, студентів та учителів, і від-
правлено поїздами у віддалені
хліборобські провінції. Уряд по-
яснив це потребою робітних рук
в сільському господарстві, зни-
щеному минулою революцією.
Разом з цими "неблагона-
дійними елементами" вивозять
для роботи на ріллі також без-
робітних, що дістають допомогу
з державної каси.

ЗДА й СССР підписали угоду
про „тісніші контакти“

Вашингтон. — Асистент
державного секретаря для схі-
дно-західних азіатин Вільям
С. Лейлі й советський амбаса-
дор Георгій Зарубін підписа-
ли в понеділок 27-го січня ц.
р. у Вашингтоні угоду про
„тісніші контакти“ в культур-
ній, спортивній та комуніка-
ційній ділянках. Переговори
велися чотири місяці та скін-
чились дуже бідним компро-
місом. Так, наприклад, Сове-
ти не погодилися припинити
заглушування американських
аудіцій Голосу Америки та
інших радіостанцій, не пого-
дилися на те, щоб амери-
канці мали право поєздовати
свою політику через со-
ветські радіо-телевізійні ста-
ції без попередньої советської
цензури ані не погодилися на
скасування преріжних обме-
жень для американських ту-
ристів на території СССР. О-

світнено угоду щодо обме-
ної вимини радіо-телевізій-
них передач та щодо подо-
рожей вчителів, студентів, ми-
стців, техніків, спортсменів,
журналістів і туристів. Умова
складається з 14 уступів. О-
фіційно угода називається
„Договором про вимину в ку-
льтурній, технічній і вихов-
ній ділянках“. Окремий уступ
говорить про вимину групами
спеціалістів промислу, хлібо-
робства і медицини, інші
каже про вимину відвідин чле-
нів американського Конгре-
су та Верховного Совету
СССР, про вимину універси-
тетських делегатів, індивіду-
альних легкоатлетів і спорто-
вих дружин, про візити на-
уковців і т. д. Справа безпе-
редньої советської комуніка-
ції має бути ще окремо пере-
говорена. Значення того до-
говору покажеться щойно у
практиці.

Крайова Рада Безпеки відзначила 45-річчя
свого існування

Шикаго. — Крайова Рада
Безпеки, яка веде статистику
смертних, а також нещасли-
вих випадків, в січні цього
року відзначила 45-річчя сво-
го існування. В січні 1913 ро-
ку її заснувала група уря-
довців, які працювали в ста-
леї без попередньої советської
цензури ані не погодилися на
скасування преріжних обме-
жень для американських ту-
ристів на території СССР. О-

Крайова Рада Безпеки дбас
про збереження життя й здо-
ров'я не тільки на автостра-
дах ЗДА, але також і в до-
мах, фабриках, на фармах і в
школах. В автових випадках
кожного року гине коло 40,
000 осіб, але мало що менше
число осіб гине в нещасли-
вих випадках в американсь-
ких домах. Члени-організації
платять вклади, які с осно-
вою бюджету Крайової Ради
Безпеки. Решта її бюджету
походить з пожертв, які с
звільнені від оподаткування.

Брокер заявив, що „СССР планує цілу
серію малих воєн“

Вашингтон. — Секретар ар-
мії Вільям М. Брокер зізнав
на Комісії Збройних Сил в
Палаті Репрезентатів і зая-
вив „що немає найменшого
сумніву в тому, що СССР
планує цілу серію малих воєн“.
Советський Союз має ар-
мію в силі 2,500,000 воєнів,
що при її допомозі вести
„малі війни, захоплюючи кра-
їну за країною“, наприклад
Індо-Китай та здобуваючи

Південну Корею“. На думку
секретаря армії СССР не від-
важиться на загальну війну
так довго, поки ЗДА мають
атомову перевагу, бо така
війна була б „самовбийчою“
для комуністів. Комуністи ве-
дуть підіривну війну на Се-
редньому Сході, в Сирії, Ін-
донезії, стараючись захопити
ті країни та прислати їх до
блоку, що с поза залізною
куртиною.

Директор бюджету погоджується на
державну лотерію

Вашингтон. — Директор
бюджету Персіел Ф. Бранд-
ейдж заявив на телевізійній
програмі НБС, що він „радо
погодився б на якийсь рід
лотерії, хоч можна було зби-
рати хоч частину тих гро-
шей, які американці кожного
року видають на заборону
законом гри і лотерії“. Ди-
ректор Брандейдж заявив, що
найкраще на цю ціль нада-
вати б федеральні бонди,
відсотки від яких творили б
лотерійний фонд, що упо-

важнював би власників цих
бондів вигравати нагороди. По-
добні бонди видав минулого
року англійський уряд; їхня
вартість становить 2,80 до-
лярів, а виграти можна, замість
відсотків, суми від 70 до 2,800
долларів. Власники бондів
програють тільки відсотки,
а бондів ніколи не можна
втратити. Та Брандейдж ска-
зав, що не знає, чи секретар
скарбу погодиться на таку
лотерію, і чи Конгрес ухва-
лить потрібний законопроект.

На Мадярщині зрісся прем'єр
Кадар

Будапешт. — Янош Кадар,
який, як ставлення Москви
став був прем'єром сателітної
Мадярщини після здавлення
мадлярського повстання, зріс-
ся свого становища, щоб пе-
рейти становище першого
секретаря мадлярської компар-
ті та міністра без окремого
портфелю. Новим комуно ма-
длярським прем'єром став до-
деперший міністер внутріш-
ніх справ в уряді Кадара, д-р
Ференц Мюніх, старий комуні-
ст, який брав ще участь в
комуністичній о м у перевороті
Белі Куна в 1918 році, а опи-
сля по втечі до Росії боровся

по стороні більшовиків. На
його місце міністром внутріш-
ніх справ і першим віце-пре-
м'єром став сателітний Ан-
толь Апро. Міністер освіти Гюля
Калай став міністром без пор-
тфелю і членом партійного
секретаріату, а на його місце
прийшла жінка, комуністка
Валерія Бенке. Хоч ці зміни
пересувають в тінь неаневи-
сного Кадара, що став сим-
волом нового поярвлення. Ма-
длярщини Советами, проте на-
справді вони скріплюють ста-
ність, який брав ще участь в
комуністичній о м у перевороті
Белі Куна в 1918 році, а опи-
сля по втечі до Росії боровся

Подяка

11-го січня 1958 року відбувся похорон
нашого напдорожчого батька, брата, тестя
і дідуня —

д-ра ВОЛОДИМИРА КУПЧИНСЬКОГО

проповідника української протестантської церкви в Нью-Йорку.
Щиро дякуємо всім, що взяли участь у похороні і тим,
що усно чи письмово висловили нам Своє співчуття.
В першу чергу складаємо подяку Достойним Проповід-
никам: Іванові Салазацинові, Дейвідові В. Беррі, Кеннетові Д.
Мідлерові і Ернестові Пейнтоні, за похоронну відправу
і прощальні слова, Делегати „Пласне Ладж“, за похоронний
церемоніал у Каліфорнії, Веч. о. Іванові Гундікові і П. Юркові
Полізові, за промови д-р. Іванові Овчинникові і д-р. Іванові
Овчинникові, за лікарську поміч.
Нехай Бог нагородить їх Усіх за труд і серце!

РОДИНА КУПЧИНСЬКИХ

ЩЕ ТІЛЬКИ КІЛЬКА ДНІВ
ДЛЯ РЕСЕСТРАЦІЇ
НЕ-ГРОМАДЯН

Служба Іміграції та Сату-
рації пригадує, що аже
дня 31-го січня минає рече-
нь обов'язкової ресестрації
всіх не-громадян, що перебу-
вають на території ЗДА. Згі-
дно з вимогами закону, заре-
єструватися мають на протязі
січня всі не-громадяни (за ді-
тей до 14 років вповнолітні і
підписують формуляр їхні
батьки). Потрібні для ресес-
трації формуляри можна одер-
жати в кожному поштово-
вому уряді і туди їх треба після
виповнення віддавати. За не-
виконання цього обов'язку ресес-
трації загрожує кара, поча-
вши від грошової гривни аж
до депортації включно. На
терені стейту Нью-Джерсі за-
реєструвалося досі 75,000 не-
громадян (у минулому році їх
було 82,000).

● Сир Президент, майор
Джон А. Сент-Джор, у своїй ста-
тті, вміщеній в журналі, видава-
ному середньою школою в
Александрії, Вірджинії, написав,
що він не може пригадати, щоб
під час навчання в школі ді-
стався якийсь важливий поради від
свого батька. Найкращі оцінки
мав він в науці стародавньої іс-
торії і геометрії, а з усіх ролів
спорту найбільше любив гольф.

● Ген. Адольф Гейнцгер,
голова штабу збройних сил За-
хідної Німеччини, видавав го-
ловну кмітку середньо-євро-
пейських суходільних летунсь-
ких сил в Галлябаху (Німеччи-
на). Його привітала почесна
вартя з бельгійських, канадських,
німецьких, англійських і
голландських воєнів. Ген. Гей-
нцгер, старий, штабовий ні-
мецький старшина був при-
значений у головній квартирі Гітлера
20 липня 1944 р., коли там ви-
бухла бомба.

● Кандидатуру Лестера В.
Пірсона на становище провідни-
ка Ліберальної партії в Канаді
під час конвенції цієї партії, що
відбулася в дня 14—16 січня в
Оттаві, запропонував канадсь-
кий посол українського похо-
дження Іван Дікур.

Посмертні Згадки

ВАСИЛЬ ВОЗОВИК, довголіт-
ній член Відд. 204 УНСоюзу
в Нью-Йорку, помер 17-го січ-
ня 1958 року, проживши 72 ро-
ки. Похоронився в 1886 р. в се-
лі Терехівці, пов. Копичин-
ці, Зах. України. Похоронив
у смутку дружина Ануша, та 2-ох
синів, Володимира й Михай-
ла. Похорон відбувся з похоро-
ним заупевнені П. Яремю,
до церкви св. Юра при 7-й
вул., а після на цвинтар
Кальварія. — В. Р. П. І.

ПОСМЕРТНІ КОМІК, довголіт-
ній член Т-ва „Вільна Україна“,
Відд. 139 УНСоюзу, помер
18-го січня 1958 р. Похорон
відбувся 22-го січня, з кап-
ліці при 2010 W. 51st St, до цер-
кви Різдва Пресв. Діви
Марії при 4952 С. Поляна
вул., а після на цвинтар св.
о. Миколая. Похорон поли-
шив у смутку 2 синів, і си-
на, з синів і прапнука. По-
хоронив похоронив з м. Коломиї,
Зах. Україна. До УНСоюзу
вступив 1924 р. — В. Р. П. І.
Дмитро Кошля, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СИРАКЮЗ, Н. Я. — Т-во
„Українська Січ“, Відд. 39, по-
відомляє, що місячні збори від-
будуться в неділю, 2-го лютого
1958 р., о год. 3-й по пол., в УН-
Домі. На зборах відбудеться ви-
бір делегатів на XXIV конвен-
цію УНСоюзу. До численної
участі проситимуть всіх членів.
Виплачування вкладок і виріш-
ювання залеглостей буде 1-го
лютого від год. 7-01 до 10-01 веч.
і 2-го лютого від 12-01 до 3-01
по пол. — Управа.

ЛУДЛОВ, Масс. — Місячні й
збори Річчій збори Т-ва ім. І.
Франка, Відд. 253, відбудуться
в неділю, 2-го лютого 1958 р., у
парокінальній залі — 4 Лаксайд
вул., о год. 1-й по пол. Просити-
ся членів і членів місячних
і позамісячних прибути на збори
з огляду на важливі справи, які
вирішуватимуться. На збори ви-
бір делегата на конвенцію УН-
Союзу. — П. Павліш, предс.; В.
Фішч, кас.; П. Пилипів, секр.

ДЖАНСОН СІТІ, Н. Я. — Т-во
„Запорозька Січ“, Відд. 21,
повідомляє членів, що місячні
збори відбудуться в неділю, 2-го
лютого 1958 р., о год. 2-й по пол.,
в залі Ст. John Memorial
Center. Просити всіх членів
прибути, бо с важливі справи до
обговорення, між ін., вибір де-
легата на конвенцію УНСоюзу
у Каліфорнії. — П. Садовець,
секр.; М. Гулячок.

АРНОЛД, Па. — Місячні
збори В-ва ім. св. Миколая, Відд.
296, відбудуться в неділю, 2-го
лютого, о год. 2-й по пол., в
залі Укр. Горж. Клубу. На збо-
рах буде вибір делегатів на конвенцію
УНСоюзу. — В. Собків, секр.

ВІЛС БЕРІ, Па. — В-во св.
І. Хрестителя, Відд. 223, пові-
домляє всіх членів, що звичайні
збори відбудуться в неділю, 2-го
лютого 1958 р., в парох. за-
лі, зараз по Службі Божій. Буде
вибір делегатів на конвенцію
УНСоюзу й інші справи. Про-
сити членів прийти на час. —
Управа.

ПІТТСБУРГ, Па. — Звичайні
місячні збори членів, Відд. 96,
відбудуться в неділю, 2-го лю-
того 1958 р., о год. 3-й по пол.,
в домі клубу. First National
Ukrainian Home, 723 E. Carson
St. South Side. На зборах буде
вибір делегатів на конвенцію
УНСоюзу, яка відбудеться в